

Vragen:

1. Op pagina 5 van het raadsvoorstel valt te lezen dat de jurist het bezwaar zal toetsen aan de ontvankelijkheidseisen van de Awb. Daarna volgt een ontvangstbevestiging. Het beoordelen van de ontvankelijkheid zal niet altijd zwart-wit zijn: denk aan of iemand belanghebbende is en of een bezwaar gronden bevat. Is er over nagedacht om bij zowel ontvankelijkheid als niet-ontvankelijkheid een afschrift te sturen naar de adviescommissie? Daarmee zijn zij op de hoogte van lopende en afgebroken trajecten. Dit lijkt ons sowieso een gewenste praktijk om de schijn van vooringenomenheid ook dan weg te nemen. Immers, de adviescommissie komt pas later aan zet volgens de voorgestelde werkwijze.
2. Wij kunnen uit het raadsvoorstel en de concept-verordening niet helder opmaken wat de te hanteren termijnen zijn volgens het college. Klopt het dat bij een bezwaarprocedure die eerst minnelijk en vervolgens formeel gevoerd wordt een termijn van twaalf weken blijft gelden met de mogelijkheid deze eenmalig met zes weken te verlengen (en dat uitgesloten is dat de termijnen van een minnelijke procedure en ene formele procedure bij elkaar opgeteld gaan worden)? En dat dus de bezwaarprocedure sowieso niet langer duurt dan achttien weken (met uitzondering van art. 7:10 lid 4 Awb)?
3. In art. 6 lid 2 lezen wij dat de commissie belast is met het horen en adviseren over de volledige heroverweging van bestreden besluiten. In art. 5 lid 4 lezen wij dat het bestuursorgaan kan besluiten dat het horen door de commissie plaatsvindt. Gaat dit slechts over het ambtelijk horen (dat is ons niet helemaal duidelijk)?

Antwoorden:

1. Artikel 7:3 van de Awb geeft aan in welke gevallen niet gehoord hoeft te worden. Bij enige twijfel over de ontvankelijkheid zal de bezwaarmaker gelegenheid krijgen om zijn standpunt toe te lichten. Met een niet-ontvankelijkverklaring zonder horen zal dus terughoudend omgegaan worden. Bij een niet-ontvankelijkverklaring kan gedacht worden aan een pro forma bezwaar, waarin enkel wordt aangegeven dat bezwaar wordt gemaakt en dat de gronden later volgen, en waarbij na het bieden van een hersteltermijn in het geheel geen gronden zijn ingediend. Aan gronden van bezwaar worden geen hoge eisen gesteld, omdat sommige mensen beter mondeling kunnen toelichten waarom ze het niet eens zijn met het besluit, maar er dienen wel bezwaargronden, hoe summier ook, ingediend te worden. Dit is een wettelijke eis en stelt de adviescommissie, de vertegenwoordiging van het bevoegde bestuursorgaan en eventuele andere belanghebbenden in staat om zich voor te bereiden op de hoorzitting.
2. Het is gebruikelijk dat een bezwaarcommissie een reglement van orde vaststelt. In een reglement van orde staan diverse werkafspraken, zoals bijvoorbeeld de communicatie tussen de commissie en het bevoegde bestuursorgaan in de bezwaarprocedure, zodat uiteindelijk voldaan kan worden aan alle wettelijke vereisten die aan een bezwaarprocedure gesteld worden. Deze afspraken worden allemaal vastgelegd om zaken zoals vooringenomenheid weg te nemen. Wij onderschrijven een heldere communicatie tussen betrokken 'partijen' in een bezwaarprocedure, welke dus mede geboden wordt door een reglement van orde.
3. Artikel 7:10 lid 1 van de Awb bepaalt dat er binnen twaalf weken na het einde van de bezwaartermijn besloten moet zijn op het bezwaar indien er een commissie (in de zin van de Awb) is ingesteld. Dat is de formele doorlooptijd van de bezwaarprocedure. Die termijn is onder andere bedoeld om de hoorzitting te plannen, stukken uit te wisselen, het advies te geven en op basis daarvan een besluit op bezwaar te nemen. Lid 3 biedt een mogelijkheid

om met zes weken te verdagen, maar dit dient de uitzondering in plaats van de regel te zijn. Binnen de termijn van twaalf weken is niet voorzien in tijd voor een minnelijk traject. Dat traject is iets waarin de Awb niet voorziet. Het minnelijke traject is als het ware een zijstap van het formele traject, waarvoor wel in het reglement van orde een termijn kan worden gesteld. De Awb biedt de mogelijkheid tot uitstel van het besluit op bezwaar indien alle belanghebbenden daarmee instemmen. Van die mogelijkheid wordt gebruik gemaakt bij het formele traject, zodat de formele termijn haalbaar blijft in het geval het minnelijke traject niets oplevert. Het minnelijke traject is ook daarom altijd afhankelijk van de instemming van alle belanghebbenden en samen dient er te worden gekeken naar een termijn voor het minnelijke traject. Dit zal maatwerk zijn aan de hand van de individuele situatie. Omdat van een verdaging schriftelijk mededeling dient te worden gedaan, is een belanghebbende op de hoogte van de nieuwe termijn. Bovendien kan ook niet keer op keer de beslistermijn verlengd worden terwijl de belanghebbenden dit niet willen. Concluderend kan gesteld worden dat in beginsel een bezwaarprocedure maximaal achttien weken duurt, tenzij de belanghebbenden instemmen met een langere termijn.

4. Artikel 6 roept een externe commissie in het leven en regelt de taak van deze commissie, namelijk het horen en adviseren over bezwaren. Artikel 5 ziet inderdaad alleen op het ambtelijk horen. Zelfs als een categorie is aangewezen voor het ambtelijk horen kan in een individueel geval besloten worden dat het bezwaar toch aan de commissie wordt voorgelegd in plaats van dat ambtelijk wordt gehoord.